

„Erdély történelmi helyszínein tisztelgés a magyar hősök előtt”

Határtalanul! program, Erdély

2022. április 19-24.

Kecskeméti Katona József Gimnázium

Beszámoló a HAT-19-01-0206 számú pályázat megvalósításáról

A program címében foglaltakat szem előtt tartva diákcsoportunkkal felkerestük a magyar történelemben több alkalommal is fontos szerephez jutó erdélyi településeket, helyszíneket, ahol szavalatokkal és koszorúzással tisztelgünk a közép- és újkori históriánk nagy alakjai előtt. A COVID-járvány miatt már több ízben elhalasztott kirándulást 2022 áprilisában végre sikeresen megvalósítottuk.

Mivel csak egy lejárt személyi került elő a buszon, azt is gyorsan sikerült útlevéltre cserélni, április 19-én reggel negyed nyolckor már úton is voltunk. Romániában első megállónk Arad városában volt. Itt előbb körbejártuk a belvárosban kialakított Megbékélés parkját, majd az 1849-es vértanúkról emlékezünk meg a mesterséges dombon álló emlékmű előtt. A kivégzett honvédtisztekről egyesével is megemlékeztünk, elhelyeztük koszorúnkat is.

Délben érkezünk meg Temesvárra, ahol gyalogos városnéző séta következett. A Bánsági Ortodox Metropólia Katedrálisában összegyűjtöttük a keleti és a nyugati kereszténység templomainak szemmel is érzékelhető különbségeit. Örömmel láttuk, hogy a főter szecessziós nagypolgári házai (Dauerbach-, Löffler-, Vogel-palota) közül több már átesett a felújításon, néhány épületet jelenleg is restaurálnak, remélhetőleg valamennyi hamarosan újra régi pompájában tündökölhet!

A „német városháza” érintésével sétáltunk el a római katolikus székesegyházig, amit szintén felújítanak. Városnéző túránk végén elidőztünk a Hunyadiak Kastélya mellett, ahol - a történelem tantárgyhoz kapcsolódóan - szó esett a település és a vár Károly Róbert uralkodásnak első évtizedében betöltött szerepéről, majd az 1849-es csatáról és annak politikai következményeiről is.

Napunk utolsó - programban szereplő - látnivalója a 250 méter magas sziklára épült Déva vára volt. Egy meredek ösvényen, majd lépcsősoron felkaptatva jutottunk a várba, ahol heves szuszogásoktól kísérve felelevenítettük a vár történetét, valamint gyönyörködünk az Alsó-Maros völgyének látványában.

Lazító programelemként a várdomb aljában található városi játszótéren spontán rekreációs programot szervezett a csapat. Ezt követően indultunk Csernakeresztúrra, ahol a Nistor Panzióban várt ránk a vacsora, a melegvíz és a jó puha ágyikó.

A második napon elsőként Vajdahunyad várát kerestük fel. Aki járt már itt korábban, nem tudta nem észrevenni a reneszánsz várkastélyon a felújítási munkálatok eredményét, a vár egyre hitelesebben szolgálja a képzeletbeli időutazást a törökverő Hunyadi János korába. A reneszánsz épületet egyénileg, mindenki a saját tempójának és tudásszomjának megfelelő ütemben barangoltuk be, szerencsére ez a legtempósabban információt befogadni képes diákoknál is közel egy órát vett igénybe. A hűtőmágnes és emléktárgy árus fiatal pár, Maria és Stefan Kamucescu megörvendeztetése után Gyulafehérvár felé vettük az irányt.

80 perces buszos utazás után 11 órakor érkeztünk meg Gyulafehérvárra, ahol rövid sétát tettünk a történelmi belvárosában, a várban. Kegyelettel adóztunk és koszorúztunk a székesegyházban örök nyugalomra helyezett államférfiak (pl.:Hunyadi János, Bethlen Gábor, Fráter György) síremlékeinél.

A várban többek fényképeket készítettek a polgári életmódhoz és a katonaság mindennapjaihoz kapcsolódó köztéri szobrokkal. A társaság kiváló hangulatát tovább fokozta a buszparkolóban létesített, igényes, tiszta nyilvános illemhely felfedezése!

Gyulafehérvárról Nagyszeben felé az Erdélyre jellemző erődtemplomok egyik gyöngyszemét, az UNESCO világörökség részévé nyilvánított kelneki épületet is felkerestük.

Bár hivatalosan nincs ebédidő, Simona Kulcescu hazaugrott megmelegíteni a szármát, így a kaput zárva találtuk. A pénztáros, művészettörténész és szuvenirkereskedői szerepeket egyedül ellátó hölgy dicséretére jegyezzük meg, hogy az első telefoncsörgésre autóba ült, beengedett minket, így a kelneki kulturális élményről nem kellett lemondanunk!

Utunk következő állomása a szász települések egyik gyöngyszeme, a 2007-es évben Európa kulturális fővárosának szerepét is betöltő Nagyszeben volt. Sikertűlt a régi várfal egyik legimpozánsabb bástyája mellett parkolót találunk, így a buszról leugorva kezdetét is vette a városnézés.

A programot a „must have”-ekre fűztük fel: A Tanács torony boltíve alatt átsétálva kerestük fel a régi piacteret, majd a Hazugok hídján át jutottunk el a város büszkeségének számító evangélikus katedrálshoz. A Brukenthal Múzeum előtt kanyarodtunk vissza a főtérre, ahonnan a hangulatos Balcescu sugárúton végiggyalogolva értünk a régi városhal legjobb állapotban megmaradt szakaszához.

Nagyszeben után elindultunk a szálláshelyünk, Tusnádfürdő felé. Fogaras váránál tartottunk egy rövid pihenőt. Már meg sem lepődtünk, hogy a vár körül munkagépek sorakoztak, a felújítási munkálatok miatt csak arra volt lehetőségünk, hogy körbesétáljuk a vizes árok vállalhatóbb oldala mentén az épületet.

8 óra után érkeztünk meg szálláshelyünkre, Tusnádfürdőre, a Szent Kristóf Panzióba.

A harmadik napra is jutott látnivaló bőven! Erős kezdésként Csíksomlyón, a híres zarándok- és kegyhelyen indítottunk. A lelki feltöltődés után utazunk tovább Madéfalvára, ahol megkoszorúztuk a hírhedt, székelyeket ért mészárlás, a Siculicidium emlékművét.

A szomorú emlékű helyszín után Segesvárra buszoztunk, rendhagyó történelem óra keretén belül megemlékeztünk az 1848-49-es szabadságharc itteni csatájáról. A látnivalók közül a várat, az óratornyot, a fedett lépcsőt, a velencei házat, a középkori céhekhez kapcsolódó tornyokat néztük meg. Az óratoronyba fel is másztunk, csodálatos kilátásban volt részünk, valamint konstatáltuk, hogy vicces kedvű magyarok a torony fa korlátján a sok világváros égtáj és távolság szerint rendezett mintázatába egy speciális táblácskát is elhelyeztek, amelyről kiderült, hogy Kiskunfélegyháza merre és milyen messze van...

Segesvári élményeinket közös fagyizással koronáztuk meg a várdomb aljában, a csoportot nagy örömmel kiszolgáló Paula von Vanille cukrászdájában a bátrabbak a bizarr színű Unicorn fantázianeveű hideg édességet is bevállalták...

Visszaúton Tusnádfürdőre a Segesvár határában álló Petőfi emlékművet is felkerestük, majd - spontán ötlettől vezérelve - Szejkefürdő felé vettük az irányt, ahol a díszes székelykapu sor alatt sétálva eljutottunk Orbán Balázsnek, a XIX. századi polihisztorának, Székelyföld leírójának síremlékéig.

A kirándulás 4. napját a természetben fellelhető látnivalóknak szenteltük. Reggeli után a Torjai Bűdös-barlanghoz indultunk. A posztvulkáni működésekről a buszon mindenki elméleti tájékoztatást kapott, a hegyoldal közepére felérve viszont az empirikus ismeretszerzése lett a főszerep!

A barlang alatt átható záptojászsag terjengett, ami egyben azt is jelezte, közeledünk! A kénos mofetta semmivel össze nem téveszthető illatanyagával való barátkozást és a jelenség jóteköny hatását mindenki kipróbálhatta.

Maradva a vulkánosság tematikájánál, a legismertebb európai krátertó, a Szent Anna-tó és „unokatestvére”, a másik kráterben található Mohos-láp következett a programban. Utóbbival kezdtünk, szenzációs idegenvezetőt kapunk, a helyi Regös Bendegűz egyetemista kiadása élvezetes 50 percben mutatta be a sajátos lápvidéket.

A Szent Anna-tó partján a szitáló eső sem tudott rontani a látványon! Gyönyörködtünk, és a hely élvezeti értékét friss kürtös kalács majszolgatásával fokoztuk. Szállásadónk, Terike néni közbenjárására a faszélen sült édesség elkészítésének befejező fázisát a diákok is kipróbálhatták!

A finomság elfogyasztása után „hátra volt még a fekete leves”... A csoport erdei túra keretében visszasétált Tusnádfürdőre. Az út elején meredek kaptató vezetett ki a kráterből, a gerincen túljutva már csak kidőlt fák hada és az azokon fellelt jelzések összevisszasága próbált lassítani minket. Örültünk a helyi erdőgazdaság azon kezdeményezésének, hogy a jelzett útra dőlt súlyos fatörzsekből egyszerűen kivágták az akadályt jelentő darabot...A mindössze 6,5 km-es távot végül bő 2 óra alatt abszolváltuk.

Ötödik napunkon Brassó felé vettük az irányt. Az erődtemplomok közül talán legjobban ismert a prázsmári, ez volt napunk első látnivalója. A jegypénztárban dolgozó hölgy Sontráné Barthus Franciska (szül. Franziska Kassenführer) ékes szász akcentussal hívta fel a figyelmet a látnivalók kapcsán készített mobiltelefonos applikációra, amelyet iziben le is töltöttünk. A történész Béla bácsi által felmondott szövegekből sok érdekességet tudtunk meg, de a tempo miatt 20 perc után az erődtemplom kis csoportos, önálló felfedezése mellett döntöttünk.

Brassóban a délutánra beigért rossz időt megelőzve rohamtempóban közelítettük meg a régi városfal mögött magasodó 960 méter magas Cenk-hegyre közlekedő felvonó alsó állomását. Szerencsére az esőfelhők késtek, így a Cenk-hegyről az egész várost és környékét szemügyre tudtuk venni. A városban a legkeskenyebbnek mondott Cérna-utcán át sétáltunk el a Fekete-templomig, ahol hosszasan időztünk. Búcsúzóul barangoltunk a főtérről induló utcákban, majd visszabuszoztunk Tusnádfürdőre.

Április 24-én a korán elfogyasztott reggeli után indultunk vissza Kecskemétre. Erre a napra a kerci cisztercita kolostor romjai jelentették a hozzáadott értéket.

Az apátság romos állapotban is lenyűgöző méretű! A Fogarasi-havasokkal a háttérben Pazar látványt nyújtott. Élményekben gazdag utunkról 17 órára értünk haza. A COVID-járvány miatt már több ízben elhalasztott kirándulást 2022 áprilisában végre sikeresen megvalósítottuk!

-cst-

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap